

## To Festdage.

—o—

Den syttende og den attende Marts 1917 vil staa som Mærkedage i Dansk Kvindesamfunds Historie. Paa disse Dage hædrede Dansk Kvindesamfund sin firindstyveaarige Æresformand, ikke ved at paakalde Offentlighedens Hjælp, men indenfor sine egne Rammer, paa en Maade, som var hende og dansk Kvindesag lige værdig.

Vi skal forsøge, saa godt det er os muligt, at give vore Læsere en Forestilling om, hvad der skete disse to mindeværdige Dage.

### I Jubilarens Hjem.

Den syttende Marts henad Tolv-tid indfandt en Deputation fra D. K.s Forretningsudvalg sig i Jutta Bojsen Møllers Hjem i Østersøgade for at overrække hende Dansk Kvindesamfunds Gave, et Legat paa 5000 Kr. til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed. Den hyggelige Dagligstue var af kærlige Vennehænder forvandlet til en farvestraalende, duftende Blomsterhave, og midt i denne Have sad hun selv højtidsmykket, omgivet af sin nærmeste Familie, smilende og elskelig som altid og modtog med udbredte Arme de lykønskende Gæster.

Efter at Fællesstyrelsens Formand, Astrid Stampe Feddersen, havde overrakt hende en stor Buket af Gyldenlakker og dobbelte gyldne Tulipaner, oplæste hun det Brev, som ledsagede Dansk Kvindesamfunds Gave.

### Kære Fru Bojsen-Møller!

Paa denne store og sjældne Højtidsdag i Deres Liv, hvor Tanken naturlig søger tilbage og fæster sig ved alt, hvad De gennem de mange Aar har betydet for vor fælles dyre Sag, føler vi en dyb Trang til at sige Dem Tak for den Kærlighed og Troskab, hvormed De altid har omfattet Dansk Kvindesamfunds Gerning og baaret Deres Del af Arbejdets Byrde, og samtidig

med at vi frembærer vor Tak og Lykønskning, har vi ønsket at give Dem et Bevis paa, i hvor stor Udstrækning Deres offervillige, utrættelige Virksomhed i Kvindesagens Tjeneste har vundet Dem en Plads i Hjerter Landet over.

Vi har derfor ladet foretage en Indsamling i By og paa Land, og vi har haft den Glæde, til Trods for de trykkede Tider, gennem smaa og større Bidrag fra nær og fjern at se tilvejebragt en Kapital paa 5000 Kr., som vi gerne vil bruge til Grundlæggelsen af et Legat, der bærer Deres Navn og skal tjene til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed. Ingen har mere end De, vor kære Æresformand, forstaaet den store Betydning af, at den kvindelige Ungdom faar den Opdragelse og Uddannelse til selvstændigt Erhverv, som er Betingelsen ikke blot for en økonomisk, men ogsaa for en personlig Frigørelse, og intet Navn vil med bedre Ret kunne knyttes til et Legat i dette Øjemed.

Vi beder Dem derfor om Tillidelse til at kalde det paatænkte Legat, som er danske Kvinders og Mænds Gave til Dem paa Deres firindstyveaarige Fødselsdag: *„Jutta Bojsen Møllers Legat til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed“*. Paa en smukkere og værdigere Maade mener vi ikke at kunne overgive Deres Navn til Efterkommerne. Tillige beder vi Dem om, at De selv vil uddele Renterne af dette Legat, saa længe De lever. Derefter vil Legatet blive lagt ind under de andre Legater, som Dansk Kvindesamfund forvalter. Vi vedlægger Udkastet til en Fundats, som vi vil lade konfirmere, saafremt den vinder Deres Bifald.

Kære Fru Bojsen-Møller! Det er os en usigelig Glæde at opleve denne Dag sammen med Dem, og vi haaber, det maa forundes os at beholde Dem iblandt os en lang Tid endnu.

Vi bringer Dem Dansk Kvindesamfunds hjertelige Hilsen og Hyldest og ved, at der bag os staar Tusinder af danske Kvinder, hvis Tanke i Dag søger Dem, som i en lang Aarrække var vort Enhedsmærke, vi alle saa op til.

Jutta Bojsen Møller takkede dybt bevæget og sagde derpaa med

Haanden lagt paa Dr. Eli Møllers Skulder:

„Det er mig en stor Glæde, takket være denne økonomisk selvstændige Datter, at kunne føje Tusind Kroner til Legatets fem Tusind, saaledes at det bliver paa seks Tusinde Kroner.“

End ikke paa hendes egen Hædersdag, hvor alle Venner kappedes om at give hende Beviser paa deres Kærlighed, vilde Jutta Bojsen Møller give Afkald paa den Glæde, der altid var hendes Livs største, at være med blandt Giverne.

Lidt senere indfandt en Deputation fra Dansk Kvindesamfunds Københavnskreds sig og udtalte i smukke, varme Ord sin Lykønskning samtidig med at den lagde skønne Blomster for hendes Fødder. —

Resten af Dagen var for Jubilaren helliget Familielivet.

### Lys og Liljer.

Disse Ord danner Rammen om Dansk Kvindesamfunds Fest for sin gamle Æresformand, saaledes vil den fæstne sig i deres Minde, som oplevede den.

Kvindernes Handels- og Kontoristforenings Lokale var lejet for Aftenen, og D. K. havde selv paataget sig Restauratørens Rolle for saaledes at kunne byde Gæsterne det mest mulige for de tre Kroner, som Adgangstegnet kostede.

Fra den tidlige Morgenstund var her i Gang en Stab af frivillige Kræfter — alle Medlemmer af D. K. — uden hvis Hjælp Festen ikke var blevet det, den blev.

Desværre indløb faa Timer før Festens Begyndelse den Jobspost, at Formanden for Fællesstyrelsen var blevet syg og ikke kunde komme og overtage Værtens Hverv. Dette kom da til at paahvile Næstformanden, *Esther Carstensen*.

Alle Gæsterne, over halvandet Hundrede i Tal, havde taget Opstilling i den egentlige Festsal, den-